

כא :

עין משפט
נר מצוה

רָמָז א ב מִי שֶׁיֵּשׁ מִסְלֵי
עֲבָדִים מִלֵּבָּהּ ז
יִיז ג מִי שֶׁסָּדַק ג
מִלֵּבָּהּ ז
יִיח ד מִי שֶׁהָיָה ח
רֵיב ה מִי שֶׁהָיָה ט
יִיז ו מִי שֶׁהָיָה י
ז [מִי] יוֹחַ מִסְלֵי אֲסוּרֵי
יִנְיָה הָיָה י עוֹשֵׂה לְחֵיב
סָו י קָמָו י
רָבֵא ח ט מִי שֶׁפָּקַח
מִסְלֵי מַלְכִּים הָיָה
ז
רָבֵב י ב מִי שֶׁסָּדַק
ז

תורה אור השלם

1. אחרי נמכר אנאלי
חזהו לו בחד נאנאלי
יגאלנא יקרא כה כה
2. או דרו או בן דרו
יגאלנו או משאר בקשו
משפתחנו יגאלנו או
השינו דרו ונגאל
יקרא כה כה
3. ובתי התורם אשר
אין להם חזה קביו על
חזה וארץ יגאלנא נאנא
חזהו לו ויגאל יגאל
יקרא כה כה
4. והנינו אנאלי
אלולוס אנאלי
ודלתו או דרו
ירצע ארית או אנו
במרצע ועברו דלתו
שמות 1
5. ולקחת את התורצ
ועתה באנו אנאלי
ודתו לך עבר עולם ואף
לאפתח חזעשן
ברכיש 1
6. על כן לא יאכלנו בן
ישראל את גיד הנשה
דאש על כה תרצ
דורו דורו בן דור ככה
ידך יעקב ביד הנשה
ברכישא 2
7. ויצא מעקש דור אנאלי
עמו אל ארץ מישור
אחוז ארציו ישור
יקרא כה כה
8. ואם אמר יאמר
העבר ארבותי את אנאלי
את אשתי את בןי לא
אנאלי חזעש

מוסף רש"י

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

הוא. בכל גאולה תחתו חלה
 יושע. דאמר גבי שדה אחוה
 בעובדי כוכבים^ט: לעולמו ש
 מושבחם איש אל אחוזתו:

"ההוא לקובעו חובה ואפי' לרבי יהושע ח"ש" ^א
 מה ת"ל 'גאלנו גאלנו גאלנו ג' פעמים ^ב
 ולרבות כל הגאולות שנגאולות כסדר הזה הוא מאי ^ג
 לאו בתי ערי חומה ועבר ועברי הנזכר ^ד
 לישראל לא בתי חצרים ושדה אחוזה ^ה
 בתי חצרים כהדין כתיב בהו' על שדה ^ו
 הארץ יחשב אמר רב נחמן בר יצחק (לקרבו: ^ז
 קרבו קרבו: והנרצע נקנה ברציעה: דכתיב: ^ח
 ירצע אדוניו את אוננו כמרצע וגו': וקונה את ^ט
 עצמו כיובל ובמיתת האדון: דכתיב ועברו ^י
 ולא את הבן ולא את הבת לעולם לעולמו ^{יא}
 של יובל^{יב} תנו רבנן ^{יג}מרצע אין לי אלא מרצע ^{יד}
 מגין לרבות הסול והסירא והמחט והמקדח ^{טו}
 המכתב ת"ל ולקחת לרבות כל דבר שנקח ^{טז}
 ביד ביהו' ר' יוסי בר' יהודה רבי אומר: מה: ^{יז}
 מרצע מיוחד של מתכת אף כל של מתכת ^{יח}
 ד"א המרצע להביא המרצע הגדול אמר רבי ^{יט}
 אלעזר יורן כריכי היה דורש כשהו רוצעים ^כ
 אין רוצעים אלא "במילתא וחכ"א אין עבד ^{כא}
 עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום ^{כב}
 וא"ת במילתא הם רוצעים היאך עבד עברי ^{כג}
 כהן עישה בעל מום ^{כד}הא אין נרצע אלא ^{כה}
 בגובה של און במאי מפילגי דרבי דריש ^{כו}
 "כללי ופרטי ולקחת כלל מרצע פרט ^{כז}באנו ^{כח}
 ויבדלת חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה ^{כט}
 דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש של ^ל
 מתכת אף כל של מתכת ר' יוסי דריש ריבוי ^{לא}
 ומיעוטי ולקחת ריבה מרצע מעיט באנו ^{לב}

הכל מאי רבי רבי כל מילי מאי מיעט מיעט סם אמר מר המרצע להביא
מרצע הגדול מאי משמע^ט כדאמר רבא ה"ך המיומנת שביך ה"ך המרצע
מיוחד שבמרצעין: א"ר אלעזר יודן בריבי היה דורש כשהן רוצעין אין
רוצעין אלא במילתא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל
מום: ויעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא אמר קרא וישב אל
משפחתו למחוקו שבמשפחתו איבעיא אמר עבד עברי כהן מהו שימסור
לו רבו שפחה כנענית חידוש הוא לא שנא כהנים ול"ש ישראל או דילמא
ל"שאני כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות ר' אמר מותר ושמואל
אמר אסור א"ל ר' נחמן ל"רב ענן כי היתות כי מר שמואל ב'באיסקומדרי
איטלליתו מ"ט לא תימרו ל' מהא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה
בעל מום וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית תיפוק ל' דבעינא *אהבתי
את אדוני את אשתי ואת בני ולכא^י תו לא מידי איבעיא להו כהן מהו ביפא
תואר חידוש הוא לא שנא כהן ולא שנא ישראל או דילמא שאני כהנים הואיל
ויריבה בהן מצות יתרות רב אמר מותר ושמואל אמר אסור כביאה ראשונה
דכ"ע לא פליגי דשרי ולא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע כי פליגי בבאה
שנית רב אמר מותר ושמואל אמר אסור רב אמר מותר הואיל ב'ואישתרי
אישתרי ושמואל אמר אסור דהא הויא לה גיורת וגיורת לכהן לא חזיא א"ד
כביאה שניה כ"ע לא פליגי דאסירא דהויא לה גיורת כי פליגי בבאה ראשונה
רב אמר מותר דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע ושמואל אמר
אסור כל היכא דקרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך קרינא ביה וראית בשביה
כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך לא קרינא ביה וראית
כשביה ת"ר וראית בשביה בשעת שביה אשת יאפילו אשת איש
יפת תואר לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע מוטב שיאכלו ישראל בשר
תמותות

ההמרה לו כמה שנתן עיניו בה: **בשעת שביה**. אם נתן ממחילה עיניו בה ולא שלקחה למכור **וישם תואר**. משמע תמוך שמתגרה בו ילכו ממדת יופיה המירה לו ונקושי אלא דמועבט שילכו ישר שמוטה ואע"פ שהיא מאוסה דלמדיב ביחזקאל (ד) ולא בא בפי בשר פגולים: (א) ולא יאכלו **בשר**

לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאלו מין הקבוצה ממירה ישאלה בליסוק: דברים בא יא.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

ו' ע"א מד"ה כמאן:

לעזי רחמי

יִשְׂרָאֵל יִתְּרָה, קִנְיָה עַץ
מִתְּדָד.
יִשְׂרָאֵל מִקְדָּח.
יִשְׂרָאֵל [גִּרְמָנִיָּא]. חֲרָשׁ
מִכִּיבָה.
יִשְׂרָאֵל [מִיִּילֵי־שׁ].
יִשְׂרָאֵל, אֲבָנִים אוֹ כְּלִים
שֶׁנֶּחֱמָדִים אֲחֵם עַל
הַמִּשְׁחָק.

מוסף תוספות

דרא לא כתיב עבר
 כרי בהאי ענינא. תוס'
 דא"ש. ב י כ מניינא
 ירא שמי ישראל. שם.
 שבת עובד נבעל
 נסול לה ועשאה ונה.
 טביא. ד מריצירין
 תיבס תואר נגא
 הארי אסור דא"ש
 דאורייתא בגויה. תוס'
 דא"ש. ה כראמין
 נרעה פרט לאשת
 חרים וכו'. רשב"א.
 [רממעטין] לענין מיתה
 ולקות אבל איסורא
 וכו'. תוס' הרא"ש.
 רבנו גרש